

Законъ и принципъ

Размишление.

Съвременнитѣ хора страдатъ и търсятъ причинитѣ на страданията вънъ отъ себе си. Въ сжщностъ причината на страданията се крие въ тѣхнитѣ криви разбирания. Често тѣ говорятъ за законъ, за принципъ, безъ да се спиратъ върху отношението на закона и принципа къмъ самитѣ тѣхъ. Законътъ и принципътъ сж общи положения за всички хора, но приложението на закона не се отнася до всички. Приложението на закона зависи отъ условията, при които индивидътъ живѣе. Запримѣрь, сжществува законъ за движение. Всички живи сжщества се движатъ, но тѣ не сж заставени да се движатъ по единъ и сжщъ начинъ. Човѣкъ се движи по единъ начинъ, птицата — по другъ, свѣтлината — по трети начинъ, мислитѣ и чувствата — по четвърти начинъ и т. н. Всѣки човѣкъ, всѣко живо сжщество има свой специфиченъ начинъ на движение. Казвате, че всичко си върви по пжтя, който Богъ е опредѣлилъ. Веднѣжъ създалъ свѣта, нѣщата сж неизмѣнни. Какво разбирате подъ думитѣ „Богъ създалъ свѣта“? Какъ е създалъ свѣта Той: като нѣкой майсторъ, или като жена, която преде? Създаването на свѣта подразбира ве-